

Karjasepõli võõraste juures

Sis tull' õks täl mito otsjat,
tarrõ pall' o tahtjit.
Imel oll' õks hot' hallõ andõh,
ütte kanna kallutõh,
1935 mitte saa-s õks tä midägi tetä^q,
kulla, kohegi minnä^q:
Ale õks astõ, ime and',
tahtsõ kaldõ^q, maama kaubõl'.
Alet õks kõõ ihkse^q eesti mehe^q,
1940 tahtsõ^q targa^q talopuja^q,
Eesti tahtsõ^q ka õks mehe^q ilosat,
Eesti vele^q veernat.
Ime õks sis kaubõl' ilosa hinna,
tätä kaubõl' parra palga.
1945 Ale oll' õks küll vikur, küsse villo,
kulla kar' akotikõist,
kaubõl' õks leibä ne lihha,
poiss pudrusuurmit:
“Ma taha ka õks koolikuubakõist,
1950 perüs hüvvä pindsakot –
minnä taha-i õks imp särgil valgõl,
rätsähünü räbikol.
Edimält õks ma käve ilotohe,
kaldo kuule kakõnohe.”
1955 Kauple^q õks nii, kui Ale ütäl',
mineja miilt piti.
Marsõ õks sis Ale maa poolõ,
läts targalõ talolõ.
Kats olli õks säääl lauta karja täüs,
1960 kolmas laut Kullõsit,
mito olli õks näil lauta lambit,
mito sulgo suure tsiko.
Ale käve õks kõõ kar' ah kallehe,
hoit' orja oigõhõ.
1965 Eesti ütli õks sis rahvas: “Illos lats!”,
eesti poisi^q: “Illos poiss!”
Alet aia-s õks ülest mitond vuure,
kattõ-kolmõ kallutada-s.
Perüs oll' ka õks hüä pernaane,
1970 oigõ or' a hoitjani,
Alet uigu-s õks üles üle ussõ,
saada-s sõnna sagaralt –
Ale läts õks tä mano madaluistõ,
or' alõ oigõhõ,
1975 ütäl' õks tä sõna, kadsat' kats,
kost' kull' a pujakõist.
Kar' a- tull' õks sis -lats kallehe,
or' ahoitja oigõ:
Ale käsk' õks ar unõ uikmahe,
1980 magahusõ marss' mahe,
hüä kuts' õks usu tä olõlõ,
hüä viie hindä viirde.
Or' al om õks küll vaja hüvvä usko,

kar' alatsõl kallist viit.
1985 Alel oll' õks küll usk üle külä,
oll' viis üle veere,
eesti laul' õks tä kar' ah ilosahe,
Eesti poolõh puul'-hõste.
Kagoh timmä õks nää^q kiti^q kimmähe,
1990 armahe avvustõlli^q:
“Meil olõ-i õks vil olnu säänest kar' ust,
uhkõt or' a hoitjat –
kagoh sündõ õks mi tä söögele,
leppõ mi tä leeväle!”
1995 Höste oll' õks sis Ale or' apäävä^q,
kallehe kar' a-ao^q.
Kui nakas' õks jal süküü tulõmahe,
nakas' talv tahtmahe,
sis läts õks jal kokko koolikõnõ,
2000 kaldo kokko klassikõnõ.
Alet tuude õks sis kodo tugõvahe,
kar' alast kallehe:
tälle maste õks sis palk parebehe,
kaubõld raha kallehe.
2005 Oo õks tuud pikkä peremiist,
kulla korgõt krundi miist –
Alelõ õks vil keere kingitüüsi,
and' kätte armuraha.
Esi õks tä and', esi ütäl',
2010 Piitre and', pekko pand':
“Sullõ anna õks ma ruuna süüt' mäst,
hobõsõ hoitmast –
kõõ teit õks sa rokka ruunalõ,
tõit vett verevälle!
2015 Õga vala-s õks sa rokka ruhe ala,
mollõ ala moodotõllõ-s,
roka teit õks sa ruihtõ rohkõhõ,
teit molde muudsahe,
hopõn sai õks kõõ rohkõ su rokal,
2020 vessel' sino viikesel,
hopõn lei õks kõõ mänge mäe pääl,
ratso karõl' kaldõh.”
Katre tõi õks jal tälle kaputit,
Liiso kinke kindit.
2025 Sis ante õks küll velele villo,
perüs pindsago kraame.
Alet tuude õks sis kodo ilosahe,
umma majja mar' a-hõste.
Kagoh sai õks sis memmel miil hüä,
2030 miil hüä, kiil kerge:
“Jälke tull' õks mul muna moro pääle,
tull' asi akna ette!
Õga tahtu-s õks mul munna muilõ jättä^q,
ubinat unõhtõlla –
2035 Alet oodi õks jo õdago ilda,
vahe hummogo varra.”